

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce: Jeho sako

Druh práce: Diplomová práce

Autor práce: Tomáš Kurečka

Obor, specializace: Ateliér intermediální tvorby I /škola Milena Dopitové

Vedoucí práce: doc. MgA. Milena Dopitová

Oponent: MgA. Mark Ther

1. Nejprve technika zvaná fládrování:

Fládrování

Při fládrování je nejprve třeba očištěný a dohladka obroušený, případně tmelením vyspravený předmět natřít základní podkladovou barvou – ta pak bude jakoby prosvítat kresbou napodobující dřevo. Hladká plocha je důležitá proto, aby se gumová stěrka na nerovnostech a zapomenutých nerozetřených kapičkách nezarážela, kazilo by to kresbu. Na spodní, dokonale zaschlou vrstvu, se pak nanese svrchní vrstva barvy, která se hned stírá gumovou stěrkou s rastrem. Plynulým kyvným pohybem se vytvoří struktura napodobující dřevěná léta se sukem, tažením stěrky po jedné hraně případně kresba hřebínkem vytvoří pravidelnou strukturu bez suku. Stěrku je třeba mezi jednotlivými tahy očistit, aby barva zachycená v drážkách nezůstávala na ploše a nekazila kresbu. Na fládrování se hodí olejové i disperzní, tedy vodouředitelné barvy (ty použijeme v interiéru, protože dobře schnou a nezapáchají). Na svrchní vrstvu je možné použít i hustou lazurovací barvu tmavšího odstínu než je základ. Mistři lakýrníci někdy do lazurovacích barev přilévají pivo, aby barvy lépe držely na podkladu, a po dokonalém vyschnutí ještě přelakují jednou až dvěma vrstvami bezbarvého laku atd..

Po návodu na tuto techniku našich předků, bez které se dříve neobešla pomalu žádná domácnost, jsem dospěl k názoru, že není k tomu pomalu co dodat. Kurečkova práce se vůbec nevzdaluje od toho, jak napodobit dokonalý vzhled dřeva, tak i kolosálně se namlsat smyslu pro detail, který v našem životě nemůže zajisté chybět. Dokonání estetické nedokonalosti je jisté.

Takže s radostí řadím Tomáše Kurečku mezi současné Fachmanny interiérového umění.

2. Domácí styl:

Tomáše Kurečku znám již pár let a naskytla se mi, Gott sei dank příležitost, ho poznat a i sledovat při jeho studiích. S potěšením můžu říci a přímo přirovnat Kurečkovu práci ke stylu, který se v německy mluvících oblastech objevoval a je stále skromě se objevující, jako je hrázděný styl, styl lupénkový (skládačka), švýcarský styl domu, tyrolský styl domu,

švýcarský dřevěný styl a anglický reformní styl. Stejně jako byl častý chatový styl, tak i příležitost návratu k norskému stylu a pak styly z určitých lokálních venkovských krajů v Čechách. To se týká samozřejmě i interiérů.

Tato pojmenování nejsou danná, jsou bez jasných definic, nejsou náhodně zaměnitelná, ale mohou se stát součástí jednotlivých prvků, které slouží k nepřesnému rozdělení a tím právě tvoří styl, nazývaný se styl domácí.

3. Jeho sako:

Komm herein! Místnost a její interiér, kde je určitá romantika idealizující venkovský život a přírodu. Odkrývá se nám tam to možné, to původní, co jsme nikdy nepoznali a kde jsme obklopeni novou kolekcí uměleckých objektů.

Kombinací různého nábytku, módy a materiálů, se najednou nacházíme v rozehraných romantických scénách a v attributech ušlechtilých prestiží. Najdu tam to jeho sako a nebo je to mé slíbené a darované sako?

Jestliže se říká, že „někdy méně může znamenat více“, tak u práce Kurečky lze říci: „někdy méně může znamenat méně a někdy více může znamenat více“.

Tímto Tomáše Kurečku doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.